

עפ"ג (תל אביב) 42358-10-14 - אבי גיא נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 42358-10-14 - אבי גיא נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 42358-10-14

אבי גיא

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[18.02.2015]

כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת מרים סוקולוב

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים.

בבית משפט קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקי שאליו נתייחס בהמשך. בעקבות הסדר הטיעון נשלח המערער גם לקבלת תסקיר שירות מבחן. נבהיר כי בפנינו מונח היום תסקיר נוסף עדכני ביותר מיום 15.2.15. לאחר שקיבל את התסקיר והתייחס לנסיבות התיק, הטיל בית משפט קמא (כב' השופטת ד' שריזלי) את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 8 חודשים.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד המערער.

ג. עונשי המאסר בפועל ועונשי המאסר על תנאי ירוצו חלקית בחופף וחלקית במצטבר זה לזה, כאשר מתוך תקופה זו תנוכה התקופה בה שהה במעצר, כך שסה"כ ירצה המערער 10 חודשי מאסר.

ד. בנוסף, הוטלו על המערער עונשי מאסר על תנאי לתקופות משתנות, בהתחשב בעבירות שמפעילות אותם וכן קנס כספי בסך 1,000 ₪.

על גזר הדין הערעור בפנינו.

2. שני נדבכים עיקריים בהודעת הערעור:

הנדבך האחד, במסגרת אותו הסדר טיעון שהוזכר לעיל הסכימה התביעה כי מכתב האישום בעובדה מס' 1 יימחקו המילים "שלא לצריכה עצמית". על מחיקה זו משתית הסנגור חלק נכבד מטיעונו.

הנדבך השני, הסנגור טוען כי המערער עבר תהליך שיקום משמעותי ומרשים והיה מקום על כן לסטות ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, גם בהנחה שמתחם זה הוא מתחם ראוי, מטעמי שיקום.

3. התביעה טוענת כי בית משפט לא שגה, אדרבא הוא הלך לקראת המערער. התביעה טוענת כי המתחם שקבע בית המשפט בין 7 ל- 20 חודשי מאסר הוא מתחם מקובל בתיקים מסוג זה ואף נוטה לקולא, ובענין זה הוגשו לעיונו מספר פסקי דין. ובאשר לשיקום, המערער אכן השתקם, כך עולה מתסקיר שירות המבחן, אולם תהליך השיקום איננו יכול לשאת על גבו את משקל ההכרעה בתיק זה. תהליך שיקום איננו מענה למשמעות העבירה שמדובר בה ולנסיבותיה הספציפיות בתיק זה.

4. עיינו בהודעת הערעור, עיינו בגזר הדין, שמענו בהרחבה את טיעוני הסנגור ודעתנו היא, כי לא נפלה טעות המחייבת את התערבותנו.

נתחיל מתיקון כתב האישום - אין מחלוקת כי בכתב האישום המקורי הופיעו המילים "גידל הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית במשקל כולל של 5.535 ק"ג וחשיש במשקל של 1.40 גרם נטו. מילים אלה נמחקו. לשיטתנו, המילים "שלא לצריכה עצמית" היו מלכתחילה מיותרות ולא היו צריכות להופיע בכתב האישום, שעל כן יש ממש בקביעתה של כב' השופטת קמא כי מדובר בתיקון מינורי וקל. מחיקת המילים הללו אינה משנה את אופייה של העבירה ואת העובדות. מדובר במעבדת סם שהתנהלה בדירתו של המערער. אנו מפנים בענין זה גם לאמור בעובדה מס' 2 בכתב האישום המפרטת את אמצעי העזר שנמצאו בדירתו של המערער. מדובר בספר בשם "מריחואנה" הכולל תמונות והסברים לגידול סם וכן מכשור: פילטר אוויר, פילטר מים, שנעי חשמל, לוחות חשמל, כבלים, מפצלים, 6 יחידות של תעלות אוויר, מפוחים, מאוורר ועוד, כל אלה פריטים המצביעים על מיזם בעל כל הצידוד הנחוץ לצורך גידולו של הסם. כמות הסם שגודלה אף היא מדברת בעד עצמה. אין מחלוקת כי בגזר הדין בשורה הראשונה שלו נפלה טעות כאשר בית המשפט דיבר על 555 גרם, מדובר, כאמור בכתב האישום, בכ- 5.5 ק"ג. הכמות ומשמעותה אינם טעוים הסבר.

יש ממש בטענת התביעה ולפיה, גם אם הסם לא נועד מלכתחילה לצורכי הפצה, הרי המערער הוא בעל הבית עליו והוא המחליט באשר לשימוש בו. ברצותו עושה בו שימוש עצמי וברצותו שימוש אחר. מכל מקום, מחיקת המילים איננה יכולה לשנות את העובדות הבסיסיות בהן הודה המערער, כמפורט בכתב האישום.

5. ובאשר למשמעות העבירה - לצערנו, מזדמן לנו מידי יום ביומו להרחיב את הדיבור על תופעת מעבדות הסם מזווית הראיה שלנו, קרי של ערכאת ערעור שהעיסוק בתחום הפלילי הוא לחם חוקה. דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הבטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפוצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי המשפט העוסקים בתחום זה. את דברנו בנושא זה אמרנו למשל בע"פ 46738-09-14 שניתן ביום 31.12.14, שם הרחבנו את הדיבור על משמעות גידול הסם והצורך להילחם בו באמצעות ענישה מרתיעה. דברים שאמרנו שם נכונים גם במקרה הנוכחי. המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית, מעשית, שלא לדבר על חוקית, שהרי תקרת הענישה זהה.

6. בהינתן מכלול העובדות שפורטו לעיל, מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא (בין 7 ל- 20 חודשים), הוא מתחם ראוי. הפסיקה שהוגשה לעיונו בשפע רב מצביעה על כך שהמתחם משקף גם את הענישה הנוהגת, שעל כן אין מקום להתערב בו.

ובאשר למיקומו של המערער בתוך המתחם, נתנו דעתנו לאמור בתסקירי שירות המבחן, הן התסקיר הראשון והן התסקיר העדכני, הדעת נותנת כי אלמלא האמור בתסקירים אלה היה המערער ממוקם גבוה יותר במתחם שנקבע על-ידי בית משפט קמא. בע"פ 452/14 (מפי כב' השופט ג'ובראן) נאמר: "שיקול שהשיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע". לענייננו המערער מוקם ברף התחתון של המתחם שנקבע, ויש לו על מה לברך.

לרוע המזל, המערער נושא על גבו מאסר על תנאי וצדק בית משפט כאשר הפעיל מאסר על תנאי זה. בית המשפט הלך לקראת המערער צעד נוסף לקולא כאשר קבע שהמאסר על תנאי יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר והתוצאה הסופית מידתית, ראויה ולא נותנת אפילו את מלוא הביטוי לחומרתה של תופעת מעבדות הסמים שהפכו כאמור להיות מכת מדינה. התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.